

РЕШЕНИЕ

№ 19872

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110138942 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба, уточнена с молба с вх.№ 30518/03.02.2023г. от “ТЕСДО“ ЕООД срещу „ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с която при условията на обективно съединение са предявени осъдителни искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 99 ЗЗД за заплащане на сумите в общ размер от 20 995,93 лв. като частична претенция от вземания в общ размер от 51 143,64 лв., формирана от сбора на вземанията за следните суми /съгласно увеличението в цената на предявените искове, допуснато на основание чл.214 ГПК с протоколно определение, държавно в проведеното на 03.10.2023г. открито съдебно заседание по делото/, както следва:

1.675лв. като частичен иск от вземане за сумата от 1350лв. предадени без основание о т, ЕГН: ***** на ответника от до 20.10.2021г. по договор за потребителски кредит № от, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.

2.690,15лв., представляващи част от вземане за сумата от 4186,79лв. предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 30.05.2017г. до 20.10.2021 г., от които 100 лв. като част от вземане за сумата от 290,15лв. по Договор за потребителски кредит № от 23.01.2019г. и 400лв. като част от вземане за сумата от 3750лв. по Договор за потребителски кредит № ... от 30.05.2017г., които вземания са цедирани на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.

3.3625лв., представляващи част от вземане за сумата от 3750лв. предадени без

основание от, ЕГН: ***** на ответника от 15.05.2018г. до 07.06.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 15.05.2018г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 07.06.2022г.;

4.500лв., представляващи част от вземане за сумата от 3750лв. предадени без основание от, ЕГН:, на ответника от 28.04.2017г. до 20.10.2021г. по Договор за потребителски кредит № от 28.04.2017г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.;

5.1812,68лв., представляващи част от вземане за сумата от 5212лв., предадени без основание от Г. ., ЕГН: ***** на ответника от 29.10.2019г. до 11.02.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 29.10.2019г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 11.02.2022г.;

6.1122,24лв., представляващи част от вземане за сумата от 1341,76лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 11.05.2018г. до 20.05.2022г. по Договор за потребителски кредит № ... от 11.05.2018г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.05.2022г.;

7.582лв., представляващи част от вземане за сумата от 1632лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 20.10.2021 г. по Договор за потребителски кредит № от 12.03.2020г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за цесия от 20.10.2021 г.;

8.4346,78лв., предадени без основание от .., ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 20.10.2021г. по Договор за потребителски кредит №, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.;

9.2330 лв. представляващи част от вземане за сумата от 4688,08лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 15.02.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 07.04.2017г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 15.02.2022г.;

10.500лв., представляващи част от вземане за сумата от 1080лв. (предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 15.01.2021 г. до 08.11.2021г. по Договор за потребителски кредит № ... от 15.01.2021 г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за Цесия от 08.11.2021 г.;

11.1228,40лв., представляващи част от вземане за сумата от 7479,75лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 29.09.2021 г. до 19.01.2022г. по Договор за потребителски кредит № ... от 29.09.2021г. и Договор за потребителски кредит № .. от 30.09.2021г. , което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 19.01.2022г.;

12.3083,68лв., представляващи част от вземане за сумата от 9633,30лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 13.06.2019г. до 27.12.2021г. по Договор за потребителски кредит № от 13.06.2019г., което вземане е цедирано на ищеца

с Договор за вземания от финансови институции от 27.12.2021 г.;

13.500лв., представляващи част от вземане за сумата от 2396,20лв. предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 12.04.2019г. до 01.04.2022г. по Договор за потребителски кредит №, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 01.04.2022г.;

Ищецът твърди, че по силата на договори за цесия /озаглавени „Договори за вземания от финансови институции“/ се легитимира като титуляр на вземания срещу ответника за парични суми, платени без основание. В качеството си на пълномощник на цедентите уведомява ответника за извършеното прехвърляне на вземания. Уточнява, че по отношение на част от вземанията уведомяването следва да се счита за извършено с връчването на препис от исковата молба на ответника. Твърди, че между ответника и цедентите били сключени договори за потребителски кредити, по силата на които за кредитополучателите възникнало задължение да заплатят главница, възнаградителната лихва, възнаграждение за закупен пакет допълнителни услуги, такси и неустойки. Поддържа, че договорите за кредит, евентуално техни клаузи, са нищожни поради което счита, че част от сумите са платени без основание. Подробно аргументира, че основанията за нищожност са противоречие със закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави или липса на съгласие. Сочи, че в договорите не е посочен действително прилаганият ГПР, поради което счита, че на основание чл. 22 ЗПК договорите в цялост следва да бъдат обявени за недействителни. Твърди, че е налице заобикаляне на чл. 19, ал. 4 ЗПК. Сочи, че е нарушено изискването договорите да са написани по ясен и разбираем начин, да бъдат в шрифт не по-малък от 12, както и че липсвала клауза за правото на отказ на потребителя от договора. Поддържа, че е налице и накърняване на добрите нрави като излага съображения за нарушение на изискванията за еквивалентност на престациите. Аргументира подробно теза, че размерът на ГЛП също противоречи на добрите нрави, като води до несправедливо високо възнаграждение за кредитора. Освен всичко изложено, твърди, че при сключването на договорите, не са предоставени всички приложения към тях. Ето защо твърди, че договорите за кредит са нищожни изцяло, евентуално - в частта на клаузите, уреждащи възнаграждението за закупен пакет допълнителни услуги, такси и неустойки, поради което счита, че цедентите са заплатили процесните суми без основание. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове за сумата от 20 995,93 лв. като частична предетния от вземания в общ размер 51 143,64 лв. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че е бил в твърдените от ищеца облигационни правоотношения с източник договор за потребителски кредит с прехвърлителите на вземанията по договорите за вземания от финансови институции, но оспорва последните като нищожни. В тази връзка развива съображения за противоречие между клаузите на чл. 3 и чл. 4 от договорите, от където извежда неяснота на волята на страните досежно цената, респ. липса на съгласие по съществен елемент на договора за цесия. Навежда възражение за нищожност на договорите за цесия и поради накърняване на добрите нрави, като в тази връзка поддържа, че цедентите

в качеството им на потребители били поставени в неравностойно положение, доколкото цесионерът изцяло контролирал възможността да се стигне до плащане на цената за прехвърлените вземания. Поддържа, че договорите за цесия са нищожни и като противоречащи на закона, т.к. за извършването на дейността, която следва от предмета им, цесионерът подлежал на вписване в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ. Наред със съображенията за липсата на легитимация на ищеца като титуляр на процесните вземания поради нищожност на договорите за цесия, поддържа, че правилата за защита на потребителите са *intuitu personae*, поради което ищецът не е легитимиран да се позовава на нищожност на договорите за кредит поради противоречие със същите. Поддържа, че плащанията по договорите за потребителски кредит не са лишени от основание, поради несъстоятелност на доводите за нищожност на тези договори, вкл. на посочените от ищеца клаузи, развивайки подробни и самостоятелни доводи по отделно за всяко от твърдените основания. Релевира възражение за погасяване на вземанията по давност. Претендира разноски.

В първото открито съдебно заседание по делото ищецът уточнява, че всички плащания в погашение на задължения, различни от вземанията за главница, са били лишени от основание поради нищожност на договора за кредит изцяло и евентуално частично в частта на клаузите, уреждащи лихви, неустойки, такси и цена за закупен пакет допълнителни услуги.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За основателност на иска по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 99 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже факта на плащане на всяка от процесните суми, легитимацията си като титуляр съдебно предявените вземания по силата на валидни договори за цесия и уведомяването на длъжника за прехвърлянето на вземанията.

При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже основанието за задържането на платените суми.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като обективно и обосновано, по делото се установява, че действително е налице твърдяното от ищеца имуществено разместване, като в патримониума на ответника са постъпили съдебно заявените суми.

Доколкото ответникът не е страна по договора за кредит, същият не е легитимиран да оспорва валидността му по иск относно цедираното вземане, освен в предвидените от закона случаи, когато прехвърлянето на вземането е изрично забранено или допустимо при изрично предвидени условия, които не са спазени /Решение № 60256/07.03.2022г. по гр.д. № 3590/202г. на ВКС, IV г.о./. В случая цитираните по-горе изключения не са налице. Договорът за цесия не създава права или задължения в правната сфера на длъжника, като само променя лицето, на което той трябва да изпълни. След като е бил уведомен от

предишния кредитор за извършената цесия по реда на чл. 99, ал. 4 ЗЗД, длъжникът може да извърши валидно изпълнение на новия кредитор и това изпълнение ще има валиден погасителен ефект. Както е посочено в горесцитираното решение, законът не е вменил задължение на длъжника да извършва проверка за това дали новият кредитор е придобил вземането валидно, поради което за валидността на изпълнението е без значение дали договорът за цесия страда от пороци и какви са те. Обратното би означавало при спор за надлежността на изпълнението да се поставят въпросите как и в какъв обем следва да се извършва преценката от длъжника за валидността на договора за цесия, дали е положена дължимата грижа за установяване правата на новия кредитор и не на последно място дали при позоваването на нищожността на договора за цесия длъжникът действа добросъвестно – за да охрани правата на предишния кредитор, или цели да избегне изпълнението на новия такъв, като наред с това не изпълни и на предишния. Ето защо съдът не дължи обсъждане на наведените от ответника възражения за нищожност на договора за цесия.

Съдът намира, обаче, че в случая ищцовото дружество не доказва, че е материалноправно легитимиран субект- титуляр на съдебно предявените вземания, защото от приетите като доказателства по делото договори за цесия не се установява, че са му прехвърлени именно вземанията, предмет на настоящото производство.

Цесията е правен способ за прехвърляне на вземания, по силата на който настъпва промяна в субектите на облигационното правоотношение - кредитор става цесионерът, на когото цедентът е прехвърлил вземането си по силата на сключения между тях договор. Като всеки договор, цесията трябва да отговаря на всички условия за действителност на договорите, но има значение и основанието за възникване на прехвърленото вземане, предмет на договора за цесия. От правилото, установено в чл. 99, ал. 2 ЗЗД, според което вземането преминава върху цесионера в обема, в който цедентът го е притежавал следва, че предмет на цесионната сделка не могат да бъдат бъдещи, а само съществуващи вземания, т. е. тяхното съществуване е условие за нейната действителност. Този извод следва и от каузалния характер на цесионния договор, чиято валидност се преценява с оглед валидността на нейното конкретно правно основание. Независимо от разнообразието на основанията, на които цесията се извършва (продажба, дарение, даване вместо изпълнение и др.), определеността, респ. определяемостта на съдържанието на престацията е изискване за действителност на всяко едно от тях. Договорът за цесия винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание.

По делото са приложени общо 16 договора за цесия, някои от които са озаглавени Договор за вземания от финансови институции.

Съгласно уточненията, внесени от ищеца в първото по делото заседание, предмет на настоящото производство са сумите, платени без основание - лихви, неустойки, такси и цена за закупен пакет допълнителни услуги.

В приложените преписи от договорите за цесия, обаче, е посочена само стойност на вземането, което се прехвърля, с уточнението, че същото е платена без основание по конкретен договор за кредит. При така формулираната индивидуализация не става ясно дали

с договорите за цесия се прехвърля недължимо платена главница, недължимо платена договорна лихва, недължимо платени такси или недължимо платени допълнителни услуги, т.е липсва посочено конкретно основание, което да обуслови извода, че с договорите за цесия се прехвърлят именно сумите, платени в погашение на задължения за лихви, неустойки, такси и цена за закупен пакет допълнителни услуги.

На следващо място в договорите за цесия не са посочени датите, на които вземанията са заплатени на дружеството-кредитор, нито дали сумата представлява месечна погасителна вноски, в която са включени главница, договорна лихва и цена за пакет допълнителни услуги. Липсата на дата или период на плащане на сумите в договорите за прехвърляне на вземанията в съчетание с липсата на основание за плащането поставя съда в невъзможност да извърши преценка дали същите са идентични със сумите, предмет на настоящото исково производство.

Ето защо съдът достига до извод, че ищецът не доказва материалната си легитимация като титуляр на процесните вземания, поради което предявените искове се явяват неоснователни.

Само за пълнота следва да се отбележи, че съгласно кредитираното заключение на ССЧЕ съществена част от плащанията не са извършени от прехвърлителите на вземанията по договорите за цесия, което обуславя самостоятелен извод за отсъствието на обедняване като материална предпоставка за възникване на вземането с източник неоснователно обогатяване.

При горния краен извод съдът не дължи обсъждане на релевираното от ответника възражение за изтекла погасителна давност.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски има само ответникът.

Същият е сторил разноски в размер на 8640 лв. за платен адвокатски хонорар, които му се следват от ищеца. Релевираното възражение за прекомерност на този разход съдът намира за неоснователно предвид цената на предявените искове в увеличения им размер, процесуалната активност и обема на свършената работа от процесуалния представител на ответното дружество.

Така мотивиран, **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТЕСДО“ ЕООД , ЕИК 206629393 , със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Васил Левски“ № 70, ет. 2, ап. 8 срещу „ПРОФИ

КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 175074752 със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Мотописта“, бул. „България“ №49 бл. 53Е, вх. „В“, ет. 7 искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 99 ЗЗД за заплащане на сумите в общ размер от 20 995,93 лв. като частична претенция от вземания в общ размер от 51 143,64 лв., формирана от сбора на вземанията за следните суми:

- **675лв.** като частичен иск от вземане за сумата от 1350лв. предадени без основание от ЕГН: ***** на ответника от до 20.10.2021г. по договор за потребителски кредит № от, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.

- **690,15лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 4186,79лв. предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 30.05.2017г. до 20.10.2021 г., от които 100 лв. като част от вземане за сумата от 290,15лв. по Договор за потребителски кредит № от 23.01.2019г. и 400лв. като част от вземане за сумата от 3750лв. по Договор за потребителски кредит № ... от 30.05.2017г., които вземания са цедирани на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.

- **3625лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 3750лв. предадени без основание от, ЕГН ***** на ответника от 15.05.2018г. до 07.06.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 15.05.2018г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 07.06.2022г.;

- **500лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 3750лв. предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 28.04.2017г. до 20.10.2021г. по Договор за потребителски кредит № ***** от 28.04.2017г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20,10,2021г.;

- **1812,68лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 5212лв., предадени без основание от Г. ., ЕГН: ***** на ответника от 29.10.2019г. до 11.02.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 29.10.2019г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 11.02.2022г.;

- **1122,24лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 1341,76лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 11.05.2018г. до 20.05.2022г. по Договор за потребителски кредит № ... от 11.05.2018г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.05.2022г.;

- **582лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 1632лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 20.10.2021 г. по Договор за потребителски кредит № от 12.03.2020г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за цесия от 20.10.2021 г.;

- **4346,78лв.**, предадени без основание от .., ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 20.10.2021г. по Договор за потребителски кредит №, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 20.10.2021г.;

- **2330 лв.** представляващи част от вземане за сумата от 4688,08лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 19.07.2017г. до 15.02.2022г. по Договор за потребителски кредит № от 07.04.2017г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 15.02.2022г.;

- **500лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 1080лв. (предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 15.01.2021 г. до 08.11.2021г. по Договор за потребителски кредит № ... от 15.01.2021 г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за Цесия от 08.11.2021 г.;

- **1228,40лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 7479,75лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 29.09.2021 г. до 19.01.2022г. по Договор за потребителски кредит № ... от 29.09.2021г. и Договор за потребителски кредит № .. от 30.09.2021г. , което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 19.01.2022г.;

- **3083,68лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 9633,30лв., предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 13.06.2019г. до 27.12.2021г. по Договор за потребителски кредит № от 13.06.2019г., което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 27.12.2021 г.;

- **500лв.**, представляващи част от вземане за сумата от 2396,20лв. предадени без основание от, ЕГН: ***** на ответника от 12.04.2019г. до 01.04.2022г. по Договор за потребителски кредит №, което вземане е цедирано на ищеца с Договор за вземания от финансови институции от 01.04.2022г.;

ОСЪЖДА „ТЕСДО“ ЕООД , ЕИК 206629393 , със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Васил Левски“ № 70, ет. 2, ап. 8, да заплати на **„ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 175074752** със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Мотописта“, бул. „България“ №49, бл. 53Е, вх. „В“, ет. 7 сумата от **8640 лв.** за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____